

پیشهکی

سۆفییزم، وەکو زانستیک و ئایدیایهکی عەقیدەیی، بریتییە لە (زەوق) و (ئیشراق)، واتا چەشتن و ھەلھاتن و تابشی نوری خوا لە نێو دلی سۆفیدا، ئەگەر لەمیانە ی ئاوەزو (عقل) و سەلمانندی (برهان) زانیارییە، بای سۆفییزم بکریت، ئەو کاتە دەبیت بە کاریکی زانستی پەتی، بەلام ئەگەر لەمیانە ی مەعریفە ی ئایینی و پەیمانی پێغەمبەرەنەو بەگەینە راستییەک، ئەو کاتە ئەبیت هیچ بەھایەک بۆ زانستە پەتیە – ئەزمونگەرییەکان دانەنن، چونکە زانستی پەتی لەروانگە ی ماددەو بەرجەستەو دەروانیتە ھەبوون، بەو ی کە ئاوەزو زانستی بەرجەستە ی ناتوانیت لە چوارچۆیە ی ئەزمونی ماددی بترازیت، ھەر و ھا ھەر چی بۆچوونیک لە روالەتی ماددەو تاقیکردنەو دەرچوو، لە وزە ی زانیاری و ئاوەز بەدەرە .

سۆفییزم ئەزمونیکی رۆحیە، واتا رەوانی ھەبە، ھێچ پێوندییەکیشی بە ماددەو نییە، بەلام زانستی پەتی لە ماددەو دەرەنجامی کاری بەرجەستە ی پینج کۆئەندامی ھەستیی مەرۆف ئەکوئیتەو، بەلام چوارچۆیە ی سۆفییزم، لە گەر دوون و زەوق و رۆح و ھەستی دەروونی ھەلھاتن "ئیشراقی" نوری خوا ییدایە، تا سۆفی ریبازی سۆفییزم تاقی نەکاتەو ھەستی پێ ناکات، ھەست بە چەشتنە ناکات، کەواتە سۆفییزم ئەزمونیکی رەوانی دەروونی - ویزدانییە، نەک بیردۆزیکی زانستی.

لەم توێژینەو ھەیدا، کە بۆ باسکردنی سۆفییزم نامادەکراو، ئایدیای شیعری مەلەو ی ئەخاتەرەو، شیعەرەکانی مەلەو ی پێوندییەکی ئایدیۆلۆژی و عەقیدەیی بە ریبازی سۆفیگەرییە ھەبە، مەلەو ی باوەرێکی پتەو ی بە ئایدیای ئایینی ھەبوو، بەلام دەبوست بزانیت کە سۆفییزم چ خزمەتیک بە بیروباوەرەکی دەکات و چۆنیش دەگاتە پایە ی یەقین، واتە (عین الیقین) و (حق الیقین)، بە رادەھیک سۆفییزم وەکو باوەر و ریباز لە نێو شیعەرەکانیدا رەنگیداوئەو.

- ھۆکاری ھەلئێاردنی بابەتەکە:

سۆفییزم، بابەتیکە بە شێوھیک گشتی پێوندیی بە قوناغەکانی رەوتی میژووی ئەدەبی رۆژھەلاتییە ھەبە، بە تاییەتی بە ئەدەبی کوردییەو، میژووی شیعری کوردیش لە قوناغە جیا جیاکانیدا، لە سەردەمی کلاسیزمی بابا تا ھێرەو تا کۆتاییەکانی سەدە ی نۆزدەھەم، تا رادەھیک لەلای ھەندیک شاعیران سیمایەکی ئایینی پێو دیارە، بەلام ھێشتا بابەت و توێژینەو ی ئەکادیمی زۆری لەسەر نەکراو، ئەم توێژینەو ی ھەول دەدات، لایەتیک لە لایەنەکانی ئایدیای سۆفییزم بختەرەو، لەمیانە ی شیعەرەکانی مەلەو ییەو، وەکو قوناغێکی میژووی لە ئەدەبیاتی کلاسیکی کوردیدا.

- گەرنگی بابەتەکە:

گەرنگی ئەم بابەتە لەو ھەدایە، کە تیشک دەخاتە سەر لایەتیک گەرنگ لە ئایدیای سۆفییزمی لە میژووی ئەدەبی کوردیدا، بە تاییەتی لەلای (مەلەو ی)، مەلەو ی چ لە شیعەرەکانی، یان لە بەرھەمەکانی دی، خواپەرستی و سۆفیگەریی وەکو بنەمایەکی سەرەکی دەق داناو، لەرووی رۆخسار و ناوەرۆکی شیعریشەو، شیعەرەکانی مەلەو ی بە قوناغێکی تر لە کلاسیزمی کوردی دادەنریت، ھەر چەندە شیعەرەکانی مەلەو ی لەرووی ناوەرۆکەو، بە لاساییکردنەو بەر دەوامی نالی دەناسریت، لەگەڵ ئەو ھەدا، لەرووی رۆخسارەو بە قوناغی رەسەنایەتی بەکار ھینانی کیشی خۆمالی دەژمێردریت، ھەر چەند شیعەرەکانی بە دیالکتیکی گۆران، لە بەرەتدا پشتی بە بەکار ھینانی کیشی فۆلکلۆری و خۆمالی بەستووە.

- میتۆدی نووسینی، توێژینەو کە:

لە نووسینەو ی توێژینەو کەدا، ریبازی (وەسفی - شیکاری) بەکار ھاتووە.

دهقی سۆفییزمی، شیوازیکی شیعیرییه له میانهی بهرجهستهکردنی شیعیرییهت، له ریگای تموزیف کردنی ئەمانه‌ی خوارمه:

١- مه‌ودا زمانه‌وانییه‌کانی دهرپرین:

مه‌بهست له ماناو پیکهاته‌ی دهقه له‌رووی زمانه‌وانییه‌وه.

٢- فسر ههنگی زمان:

فسر ههنگی وشه له دهقی سۆفییزما، ئاماده‌یه‌کی ته‌واوی هه‌یه، له‌میانه‌ی به‌کاره‌ینانی چه‌ندین زاراوه‌ی سۆفییانه، که گوزارشت له‌نایدیای شاعیری سۆفی ده‌کن.

٣- ته‌یارکردنی گوتاری ئایینی:

دیارترین خاسیه‌ته‌کانی شیعیری سۆفییزمی، تموزیف کردنی گوتاریکی ئایینی تیکه‌ل به‌ شیعیرییه‌ته، له‌مێ روانگه‌یه‌وه سه‌رجه‌م بۆچوونه‌کانی شاعیره سۆفیه‌کان له‌گه‌ل قورئان و فسر مووده‌کانی پێغه‌مبه‌ردا (د. خ) هاوتا ده‌بیته‌وه، تا ده‌گاته ئه‌و ئاسته‌ی که‌ تنانته‌ شیعه‌ دلداریه‌کانیشیان بۆنی ئایینیان لی دیت.

چونکه هۆش ده‌وریکی گرنگ ده‌بیته‌ت له‌ پرۆسه‌ی دا‌هینان له‌لای ده‌قنوس ((به‌ هه‌مان شیوه‌ په‌یامه‌وه‌گر - خوینه‌ر، ئەندامه‌کانی هه‌سته‌پیکردنی ده‌وری وهرگرتن ده‌بینن، که‌ له‌ میانه‌ی کرداری ئەق‌لی و ده‌روونی دوا‌به‌وای په‌کدا، بازنه‌ی دان و وهرگرتن له‌ نیوان نوسه‌ر(ده‌ق) په‌یامه‌وه‌گر (ده‌ق) دا‌دروست ده‌بیت، (به‌ر هه‌می ئەده‌بی) و ده‌ق هه‌ر وه‌کو دا‌هینانیه‌کی ئەده‌بی ره‌فتاری له‌ گه‌لدا ده‌کریت، له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و بۆچوونه‌ی که‌ به‌ر بنیاتی به‌ر هه‌م دروست ده‌کات. یان هه‌یچ نه‌بیت شیوازی کارکردنه‌که‌ له‌ هه‌زو بیری تاکه‌سه‌ساندا فه‌راهه‌م ده‌کات. ئه‌و پێوه‌ندییه‌ش ده‌بیته‌ زمه‌ینه‌ی ئایدیۆلۆژیو فیکری له‌ ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی ده‌قدا)) (ادراوس، ١٩٧٤: ٥٣)

سۆفییزمی ئیسلامی به‌شیکه‌ له‌ په‌یره‌وه‌ی کردنی رێوره‌سمی خواپه‌رستی له‌ چوارچه‌وه‌ی ئایدیایه‌کی ئایینیدا، به‌لام زانستی شه‌ریعه‌ت ئه‌وه‌ی که‌ له‌ مرۆقی ئه‌وێت ئه‌وه‌یه، که‌ به‌پێی ده‌ستووری شه‌رع، سپارده‌کانی ئایین ئەنجام ئەدات. په‌یره‌وه‌کردنی شه‌ریعه‌ت، په‌یره‌وه‌کردنی زانستی خواسته‌کانی ئیسلامه، به‌لام سۆفییزم زیاتر په‌یره‌وه‌یه‌کی ده‌روونی و یژدانی و ئەنجامدانی حه‌قیقه‌ت و جه‌وه‌ری ئیسلامه، له‌روویه‌کی تره‌وه، به‌پێی بۆچوونی رێبازی سۆفییزم، ئه‌وانه‌ی به‌ ته‌نیا په‌یره‌وه‌ی شه‌رع ده‌کن، ئیمانیه‌ن لاسایه‌کردنه‌وه‌یه‌کی په‌تییه، به‌لام سۆفیه‌کان ئیمان و یه‌قینیه‌ن (عین الیقین) ه، واتا له‌نێو و یژدان و به‌ ئیمانیه‌کی یه‌قین و کاملتره‌وه‌ په‌یره‌وه‌ی ئایین ده‌کن، که‌واته هه‌یچ جیاوازییه‌ک له‌نێوانیه‌ن هه‌ردوو په‌یره‌وه‌که‌دا نییه، ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بیت که‌ په‌یره‌وه‌ی سۆفیه‌کان گه‌رمتره‌و له‌ ناخی ده‌روونه‌وه‌یه.

سۆفییزم وه‌کو پرۆسه‌یه‌کی خواپه‌رستی، واه‌که‌سانیک ده‌کات، له‌ ریگه‌ی شیخی ته‌ریقه‌ت و رێنیشاندهره‌وه په‌یره‌وه‌ی ئایین بکه‌ن، دیاره ئه‌و که‌سه‌ی له‌سۆفییزما به‌ پله‌یه‌ک گه‌شته‌تیه‌ت، بێویستی به‌ رابه‌ر نابیت و خۆی نه‌بیت به‌ رابه‌ر، به‌لام مه‌وله‌ی هه‌ر په‌نا بۆ رابه‌ر ئەبات، بۆنونه‌وتوویه‌تی:

حه‌یفه‌ن تۆ میراو سه‌ر جو‌ی با‌ده‌بی

وه‌هه‌ر که‌سه‌ی وه‌قه‌د که‌فاه دا‌وه‌بی

من کشته‌م روو زه‌رد هه‌م قه‌ردانم بۆ

دا ئه‌م روسیای هه‌م ده‌ردانم بۆ

ئه‌ر سه‌د که‌شته‌که‌م ئاخه‌ر کار شه‌ن

هه‌فته‌که‌ی ئاخه‌ر تۆ وه‌هه‌ر شه‌ن

سه‌هۆر که‌ر با بێ جو‌ جو‌ جو‌گه‌ی مری

وه‌سه‌ر کشته‌دا په‌ی په‌ی په‌ی په‌ی

به‌تکه‌یم ئینه‌ خوان گه‌شته‌وه‌که‌ رۆ

چی ناخرهه دانائ و مرو (موده ریس، ١٩٦١: ٢٠)

ئەنجامدانی فرمانی خواوند بۆ موسولمانان، جۆریکه له فرمانبەری بۆ پاداشت، یان لەترسی سزادانی قیامەتە، چونکه ناسینی خواوند ناسینی عەقڵی، یان زانستی، یان بۆماوەیی رەمەکییە، بەلام چونکه ناسینی سۆفی ناسینیکی یەقینییە، ئەو کاتە ئەو خواپەرستییە ئەبێتە فرمان وەرگرتن لە خۆشەویست، که لەپیش هەموو شتیکدا ئەو ناسینە هەر لەبەر خۆشەویستییە، پاشان لە ترسی سزادان و خۆشی پاداشت وەرگرتنە، سۆفیش بەرگەیی ئازاری خۆشەویست دەگریت و له نزیکهوه ئارامی به دل و دەروونی دەبەخشیت.

(ابن سینا) له کتیبی (الاشارات والتنبیحات) دا وتوویەتی:

زاهید بهو کەسه دەوتریت، که دەستی له سەرمایە سامانی دنیایی و رابواردن هەلگر تێبیت و پستی لێ کردبیت. عابید: بهو کەسه دەوتریت، که تەمەنی خۆی تەرخان کردبیت بۆ نوێژ و هەموو جۆره فرمان بەردار بیهکی خوا. عاریف: بهو کەسه دەوتریت، که بەردەوام هەست و بیری لەلای گەرەیی خوا بێهێوێت. خاوارە خوا بە لوتفی خۆی دل و دەروونی روون بکاتەوه، به بەردەوامیش نوری خوا لەدل و دەروونیدا بدرەوشێتەوه.

له هەندێک حالەدا ئەکریت، که هەموو ئەم زاراوانە به جارێک بۆ یەک کەس- که خاوەنی هەموو ئەم سەفاتانە بێت- به کار بەکار بھێنریت، و اتا دەشیت کەسێک زاهیدو عابیدو عاریف بێت.

بەلام بهو کەسه دەوتریت سۆفی، که له رێرەوی سۆفیزمدا تێکۆشیت، تا له رێگەیی هەستی دەروونەوه بگات بە پلەیی خواپەرستی راستەقینە، ئەو هەستەش بە زەوق و اتا چەشتن لەرێگەیی دەروونەوه دەبیت، ئەوەک بە زمان، یان بە بە بینین "موشاھەدە" و اتا بە چاوپێکەوتن دەبیت، ئەوەک (بە چاوی سەر)، بەلکو (بە چاوی دەروون)، ئەوەی که پێی دەگوتریت (بەصیرەت)

ئەو دین و چەشتانەش چەندین جۆری هەبە، که ئەبێتە هۆی دلنیا بوون، تا رادەیی گەشتن بە پلەیی یەقینی گومان لێنەکراو، به جۆریک که ئیتر باوەری مروّف به خواپەتی خوا ئەگەر نەگاتە پلەیی (حق الیقین)، بێگومان دەگاتە پلەیی (عین الیقین) و دەروونیش له گومان دەکەوێت.

ئەو رێرەوی که مروّف پاش دلنیا بێت تەواو گومان لێنەکراو، و اتا (عین الیقین- موشاھەدە)، یان (حق الیقین)- چەشتنی زەوق) و بەهەر دار بوون له تابشی نوری خۆداوەندی دەگریتەبەر، دەبێتە پلەیی سۆفیزم.

بەشی دووهم

خویندنهوهیهك بۆ نامادهیی عەشق لەلای مەولەوی

عەشق لەلای سۆفی بەر جەستەبوونی خەونە، که دەگاتە هەمبەر دەربیرینی عەشقیکی مەجازی بۆ گەشتن بە عەشقیکی حەقیقی، که ئەویش زاتی پەروردگارە، یوسفی پەیمەبەر بۆچی ئەوەندە جوان بوو، چونکه تەجەللای نەخشی خوا بێتیدا بوو، عەشقی زولەپخاش، به کۆتابوونی پێوەستیوون به یوزارسیف و گەر انەوه بۆ ئەسلی دروستکەر و ئافەردەنی زاتی بالآ تەواو بوو، عەشق کەرنەقالی موناچاتە، بەرامبەر بە جوانیی ئافەرتیک، که هەموو دەزانین به چی کۆتابی دیت؟ بهو (مودە)یە که له فرەهنگی زماندا (دوا تروپکی خۆشەویستی و عەشقیازییە).

عاشقی ئاسایی، به هەموو بوون و پەرۆشییەوه کچکی خۆشەویتی، که مەعشوقەکەیی دەبینی، له نزیکهوه بۆی دەگری، که لێشی دوور بێت هەر بۆی دەگری، گریانی یەکەم جیاوازتره له هی دووهم:

گریانی یەکەم: (به یەگەشتنی رۆح) و (توانەوهی زات)ە.

گریانی دووهم: (پەرتبوونی رۆح) و (هێجران)ە.

ئىبن عەرەبى زووتر گوتويەتى: ((ئافرەت وئەھى دەروونەو پياویش بەرجەستەى رۆح، چونكە دەروون بەشیکە لە رۆح، كەواتە رۆح دامەزراوى يەكەم و حەقىقەتتیکى بەردەوامە، دەروونیش وەلامدانەمەى رۆحە))، لەو روانگەيمەو ھاوکیشەى (رۆح) و (دەروون) تەواوەکەرى يەكترن و لەئێو جوغزى عەشقا ناوێتە دەبن.

باشە ئەگەر ئەمە حالى عاشقى ئاسايى بێت، ئەمى دەبى حالى سۆفى چۆن بێت؟ سۆفییەك كە زاتى ئیلاھى بە چاوى پشتمەو بىنى و رۆحى ھەمیشە بەرزەفر بى، دەبى ھەردەم مەست و سەرخۆشى عەشق بێت، سۆفییەك كە لەلای ئەم جوانیى خواى پەرەدگار لە زاتى مەعشوقێكدا تەجەللا بێت، دەبیت چۆن عەشقبازى بكات، مەولەمى ئەم تەجەللایەى لە رۆخسارى یاردا دەبىنێتەمە، بۆنمەو كە وتوویەتى:

رەنگاوەرەنگ رەنگ رەنگ گۆلگۆون ھوونم

قەرچەى برێشتەى كورەى دەروونم

چون دانەى سەرساج ھور ئامام جار جار

جە تاو دوکەل، جە شەرارەى نار (مودەرەيس، ١٩٦١: ٢١)

ئەم عەشقەى لە لای مەولەمى بوو، عەشقیكى مەجازى بوو بۆ گەيشتن بە حەقىقەتتیکى، كە ئەمى زاتى خواپە، وشە ھەمبەریبەكانى (رەنگاوەرەنگ- گۆلگۆون)، (قەرچەى برێشتە- ھور ئامام)، (جەتاو دوکەل- جە شەرارەى نار)، ئەم عەشقە بەرجەستە دەكەن، كە وەسلێ عاشق و مەعشوقە، سوتانە لەئێو نورى خواپیدا، ((نور لەلای سۆفییەكان، بنچینەى عىرفان و فەلسەفەى رۆژھەلاتە، خوا بە نور ناسراو، ئەمەش راستیەكە، كە جگە لەخۆى گەردوونیش رۆوناك دەكاتەمە)) (سجادی، ١٣٧٨: ٧٧٣).

زۆرجار دوالیزمى ژوان و جىابوونەو، شاعىرانى سۆفى بەرەو دەربىرنى ھەستىكى داھینەرەنە پەلکیش دەكەن، ئەمەش سومبۆلێ ئەم ئافەرىدەنە جوانییە، كە لەمیانەى عەشقیكى مەجازى مەعشوقتیکەمە، خۆشەوىستى بەندەكان بۆ پەرەدگار بەرجەستە دەكات.

لە ئەزمونى شاعىرە سۆفییەكاندا، ئافرەت وەكو سومبۆلێ خۆشەوىستى بوونى ھەمە، ئەم بوونەش چێژتیکى تايبەت بە شىعەرەكە دەبەخشیت، چێژتیکى وێژدانىیانە، كە بوو بە نەرىتیک و ئەدەبىياتى زۆر بەمى مېللەتانى رۆژھەلاتى پى دەناسریتەمە، بۆ نمونە ئەدەبى عەرەبى ھەتا سەدەى دووھەمى كۆچى، ھىچ بايەختىكى بە شىعەرى سۆفییەگەرى نەدەدا، بەلام لەمى مێژوو بە داو، نەرىتیکى تازە لە شىعەرى عەرەبىدا داھات، كە ئەگەر شاعىران خۆشيان سۆفى نەبوونایە، ھەر دەبوو لە سەرچەم بەرھەمەكانیاندا، ھىچ نەبیت دەقێك یان دوو دەقیان بنوسىبا.

بەلام ئەمە لە شىعەرى كوردیدا نابىرنیت، چونكە مێژوو ئەدەبى كوردى- بە تايبەتى پاش بلاوونەمەى ئایىنى ئىسلام، لە بنەرەتدا بە ھۆى كارىگەر بوونى بە ئەدەبىياتى عەرەبى و فارسى، مۆركىكى سۆفییەمى ئىسلامىیانەى وەرگرت، ئەمەش سىمايەكى تايبەتى شىعەرى كلاسكى كوردیە.

لەو روانگەيمەو، مەولەمى ھەمان رێچكەى سۆفیانى پێش خۆى گرتبوو بەر، بۆ نمونە لە شىعەرێكدا لەسەر شىوازی لاسايكردنەمەى (غەزالی)، كە بەرەو يەكێتى بوون و ئەفراندنى بوونەمەو دەچیت، گوتوویەتى:

بۆى سفتەكەم ھۆر گێرو شەمأل

وہ فریادم رەس تو بەشقى پىرۆت

ساقى گيان قوربان خاگر كەرە شاد

سا بەلكە ئىمرو (معدومى) بەدبەخت (مودەرەيس، ١٩٦١: ٢٥).

لە ئەزمونى شىعەرى سۆفییەمەدا، ئەم پەرسىارە دێتە كایەمە، ئایا ئامادەبى عەشق لە شىعەرى سۆفییەمەدا تەنیا بۆ خودى مەعشوقە، وەكو خۆشەوىستى، یان ئەم عەشقە دەبیت بە پردىك بۆ پەرىنەمە بۆ نۆو دنیای خواپەرسى راستەقىنەمە

مهودايهكى تری دهر برین له ههستی راستهقینهى خوشهویستی شاعیر بۆ مهعشوقهكهى؟ ئهو پرسیارانه دوو وهلامی ههیه:

یهکهمیان: ئهوهیه که له لای سۆفی، عهشق رهمزیکه بۆ گهیشتن به حهقیقهتی خوایی و زاتیکى بالآ، ئهگهرنا مهحاله شاعیرانی وهکو مهحوی و جزیری و مهولهوی، له تهمهنی شهست، یان ههفتا سالیدا، دلدارى لهگهڵ ئافرتهکی تهمهن پانزه یان بیست سالیدا بکهن، ههر چهنده شاعر هکانیشیان بۆنى ئهوهی لیدیت.

دوومیان: شاعیری سۆفیگهري موناجاتیکه، که شیوازی پارانهوه خو به کم زانین و به خاکبویونی (تواضع) تیدایه بهرامهر به زاتیکى بالآ، ئهوش سیمایهکی تری شاعیری خواناسی و سۆفیگهريیه.

لهمیانهی بهواداچوونیکى ووردبینانه به جیهانی عهشقدار، ئهوه دهردهکهوت که مهولهوی و یستوویهتی لهمیانهی عهشقیکه مهجازیدا، گوتاریکی ئایینی پیشکش بکات، که مهبهستی گهیشتنه به عهشقی حهقیقی، که توانهوهیه لهنیو زاتی پهروهردگادا، کهچی له روویهکی ترمه بانهمای گوتاره شاعیریهکانی مهولهوی- لهرووی ناوهزکهوه- دهگهرتهوه بۆ مهرجه پیرهوهکراوهکانی شاعیری کلاسیکی کوردی، که پیشتر به سههتای ئهدهبیکى ئایینی دهستنیشان کراوه، که لهرووی سیمای شاعیریهوه دهکریت ئافرهت وهکو پاکیزهیهکه تهماشا بکریت نهوهک لهشولار، بهلام مهولهوی لهنیوان مملانییهکی فیزیکی و روحی عهشقدار سههسام بووه، ههر ئهو مملانییهشه که سیمایهکی ئیستاتیکى و پیرهوی به شاعیر هکانی بهخشیهوه، بهلام له بنههتدا ئهوه خۆی له خۆیدا، ئهزمونیکى سۆفیگهراوهیه، بۆ نمونه که گوتوویهتی:

ساقی سا دمخیل وه فریادم رهس

بهرووی نازوه جام گیره وه دهس

دهور ده وه ناز چون ههر ده جار ان

پیم دهر یهک مهنا ساباو ئیواران

با وهس بالینم سیلاوو ههون بۆ

ئامیتهی زوخاو دیگ دهروون بۆ (مودهريس، ١٩٦١: ٢٤).

لهم دهقهدا مهولهوی ئامادهی مهعشوقی وهکو بههسته کردنی خوشهویستی خوایی هیناوه، که له فورمی فیزیکیدا، ههستی تههلالایی و هیمایهکی ئیستاتیکیهانه دهخاتهروو، بهو پیه خوشهویستی له لای ئهو (سووتان و به زوخاو بوونه) ه، ئهوش ههولیکى ئایدیولوژی سۆفیهیه، که عهشق دهیت له زات و روحهوه تهوزیف بکریت و ههچ مهرجیکى تهمهنی بۆ نهیت، ئهوش داواکراویکه، که ئهگهر کهسێک بیویستایه بییت به سۆفی، شېخی تهریقتهکهی داواى لیدهکرد، که بچیت عهشقبازی بکات، بهلام عهشقیکه که له خهیالی شاعیرهوه خهونه کهچیک وهکو تارماییهکی خهیالوی دروست دهیت، تاکو دهگاته تروپیکى توانهوهی روحی و ئاویتهبوون لهگهڵ ئهو زاتهی که جوانی ئهو کهچی ئهفراندوه، لهو روانگهیهوه گوتوویهتی:

خۆ من ههر چه زوو وه مهیلت مهستم

ههر جان فیداگهی روکهی نهلهستم (مودهريس، ١٩٦١: ٣٢٢).

کاتیک مرۆف له رهفتار هکانیدا ئامیتهی بهها ئیستاتیکیهکان یان ئایینییهکان دهیت، ههر بهو شیوهیهش ملکهچی وهفاداری دهیت و دهستبهرداری ئهرك و بهها جوانهکان نابیت. یان له کرداریکی ئیستاتیکیدا، شیوازیکه دهگهرتههر، که نمونهی بههادارییه. ئهو کاته ئهو بهها ئایینییهانه دهیخهنه نیو چوار چیهوه رهفتاریکهوه که دهیت ملکهچ و پابهندی بیت. به واتای ئهوهی که بهها ئایینییهکان رێ نیشاندهریکن، که شیوازو چۆنیتی رهفتاری مرۆف دهستنیشان دهکهن. واتا ئهو بههاپانه دهینه جوهره فرمانیک بۆ دیاریکردنی چۆنیتی گوزهرانی تاکهکهسدا، له ههمان کاتدا ئهو پیرهوه دهینه جوهره داواکاریهکه له تاکهکهس که پیرهوه جیهجیان بکات. کهواته پیرهوه ئایینییهکان رێ نیشاندهری کردی تاکهکهسین. کاتیک پیرهوهکان داوا له تاکهکهس دهکهن ئهکهکانیان راپهرینن و داواکاری بی مهرجیان بهسهردا دهسپینن ((پاشان بهپیی

داواكاربييهكان كرددهمو رهفتاری مرؤقايهتی جییهجی دهکهن. ئه رهفتاران به پهیرهوی کردنی هه رهفتاریکی کومه لایهتی له نیو کومه لدا جییهجی دهکرین)) (اسماعیل، د.ت: ٣٢١).

شاعیر بوونهوهریکه له گهل دهقه کهیدا بهنده به ژیانموه، به لام مهرج نییه ئه بهرهمه می پیشکشی دهکات رهنگدانهوهی واقع بیت، چونکه یان لاینگریه ههلویتیک دهکات، یان دژی رادوهستیت، چونکه ((دهقنوس به وشیری بیت یان به بی مهست ههلویتیک و مردهگریت. چونکه له سه رمتادا تنیا خوی دهیینی. به لام کاتیک بهرهمیک دنوو سیتموه، کاریگری له سه ر خه لکانی تر دهخاته پیش چاوی خوی. ئینجا بوچوونیک سهبارت بهو کهسانه دهگریته بهر که بهرهمه کهیان پیشکشدیهکات. له لایهکی ترهوه چاوهروانی ئه دهستکوتانه دهکات، که بو بهجیگه باندنی مه بهسته کهی دهستی دهکویت) (اسماعیل، د.ت: ٣٢١).

شعیر گوتاریکه و بنه ما کهی زمانه بهرهمیکه دهخریته بهر دیدهی خوینهران. ئه وهش خوی لهخویدا کیشیهکی رهخنهی دروست دهکات. ههروهکو (رؤلان پارت) ده لایت: ((له دهقدا خوینهر به تنیا قسه دهکات)) (ایسوب، ١٩٨٥: ١٠٠))، ئه کی شاعیریش گوزار شتکردنه له خواسته کانی، ویرای ئه وهی، میژووی شعیر ئه وه دوویات دهکاته وه که له سه رتهای سه ره لدا نییه وه مۆرکی ویزدانی پیوه دیاره، که ده لاین به شاعیر بوون، مه به ستمان ماناو چه که گشتیه که میته. چونکه شعیر به تنیا بایه خ به کیشه گشتیه کهان نادات. به لکو لهو سنوره زیاتر ده رده چیت و هه مو ره گمه گشتیه کانی وه کو: سۆز، ویزدان، پیروزی روح، ته جه لالو ده رکه وتنی په روه ر دگارو ئافه ریده نی له خو ده گریت. له روانگه ی رهفتاری سو فییه وه، عه شق و خونه ویستی کار له ریره وی که سه که ده کهن، ئه حاله تانه ش ده بینه هانده ریک بو سه پاندنی خوشگوزهرانی هه سته پیکراو، یان (شه هوانی) (Sensual-Gratification)، ته نانه ت له بهر جه سته کردنی خوشی رو حی شدا، ئه وهی که ئه رسته گو توویه تی ((خوشگوزهرانی ئه نجامی کرده ی رامانه)) (ریشاردز، د.ت: ٣٢٢).

به شی سنیهم

شعیرییهت و ناراسته کانی گوتاری شعیری

له سه رتهای سه ره لدا نی رهخنه ی ئه ده بی کلاسیکیه وه هه تا روژگاری ئیستا، به مه به سته ده سته نشان کردنی ئه دگاری تاییه تی شعیر و جیا کردنه وهی له ژانره ئه ده بیه کهان تر، زاره وهی "شعیرییهت وه کو چه مکیکی ئه ده بی، له لاین رهخنه گرانه وه گرنگیه کی زوری پی دراره."

شعیرییهت بو سه رده می نووسینه کانی (ئه رسته) ده گه ریته وه، که لهو میانه یه وه هه ولی داوه چه ند چه مکیکی بناغیه ی بو شعیر دابنیت به یی بو چوونه کانی ئه رسته، هه ر گوتاریکی شعیری ده بیت ئاویته ی خه یال بیت به وهش ئامازه به رولی خه یال ده کات له خوا سته نی ئه ده سته واژانه ی که شعیرییهت به ده ق ده به خشیت، له سه ر ئه بنه میه وه شعیرییهت له هه مو ده قیک به دی نا کریت، باکیش و سه رواداریش بیت، بو یه گو توویه تی:

(زور لهو ئاخاوتانه ی بیان ده لاین شعیر، هه یج شعیرییه تیکیان تیدا نه، تنیا له کیشه کهانیا نا نه بیت، بو نمونه ئاخاوتنه کیشداره کانی "سوکرات" و گووته کانی "ئه نبادکلیس" سه باره ت به سه روش شعیرییه تیان تیدا نییه، به پیچه وانه ی شعیره کانی "ئومیرش"، که شعیرییه تیان تیدا یه) (جاسم، ٢٠٠٥: ٢٥).

هەندىك له رەخنەگران جەخت لەسەر ئەو دەكەنەو، كەشێوازی بەرجەستەكردنى زمان لەرووى رەوانىزىيە دەقى شىعرى لەدەقى پەخشان جیادەكاتەو لەمیانەى بەكارهێنانى بابەتەكانى (خواستن و لێكچواندن و دركە و رەگەز دۆزى و....تاد).

بەشێوازیكى گشتى، مەبەست لەشىعربىيەتى هەردەقىكى ئەدەبى ناساندنى ئەو پێرەو زانستى و هونەربىيانەى، كە پرۆسەى داھینانى ئەدەبى ئاراستە دەكەن، بەمانایەكى تر شىعربىيەت (ئەو یاسایەى كە چوارچۆنەىك بۆ گوتارى ئەدەبى دادەنێت، بەو مانایەى كە هەول دەدات تێۆرىكى گشتى بۆ ئەدەب دا بنێت، بەوێ كە ئەدەب هونەرىكى لەفزییە و بەئاراستەىەكى ئەدەبى، یاساكانى گوتارى زمانەوانى دادەنێتەو) (ناظم، ١٩٩٤: ٩).

بەمەبەستى ناساندنى شىعربىيەت، رەخنەگران چەندین چەمكى نوێیان داھیناوە بەلام هەتا كۆتایى سەدەى بیستەم میتۆدىكى رۆن سەبارەت بەشىعربىيەت نەبوو، هەتا فۆرمالیستە رۆسەكان وەكو (باختین، و تۆدۆروف و یاكۆبسن) هەولیان داوە وەك دیاردەىەكى ئەدەبى مامەلە لەگەڵ دەقدا بكەن، لەمیانەى ئەو نوسینانەو (لەچوارچۆنەى پۆلین كردنى بابەتدا دەق بە بەرھەمىكى ئەدەبى تاك لایەنى ناژمیریت، بەلكو وەك پرۆسەىەك لەسەر جەم لایەنەكانى ترى پێكھاتەى دەق رێك دەخريت) (كوھین، ١٩٩٥: ٩)، بۆیە رەخنەگران هەولێ ئەو دەدەن كە لەمیانەى چەند پێۆرىكى تێۆرىيەو شىعربىيەتى دەق بخنەروو تاكو بتوانن دەقى شىعرى لەناشىعربىيەت جیا بكەنەو، بۆ ئەو مەبەستەش (زمان) یان بەنەمایەكى سەرەكى شىعربىيەت دانا، رەخنەگرە فۆرمالیستەكان دەست پێشخەر بوون لە بۆ چۆنەكانیاندا سەبارەت بەشىعربىيەتى دەق، تۆدۆروف لەو بارەىەو و تۆیەتى (لەسەدەى بیستەمدا، فۆرمالیستەكان زیاتر لە نوسەرانى سەدەى شانزەھەم نزیکتر بوون لەگەیانى كتیبى (شىعربىيەت) وە، چونكە ئەوان كارەكانى ئەرستویان تەواو كرد، بەوێش نامتەىەكى سەرکەوتویان لەسەر جەم ئاراستەكانى (تێۆرى ئەدەبى) ی ئەو كاتە پێكھێناوە تێۆرىكى نوێشیان داھینا) (تودوروف، ١٩٩٠: ١٤).

لەلایەكى ترەو دەشیت (ئەركى شىعر) لەمیانەى كارىگەرى لەدەقى ئەدەبىدا دەستنیشان بكریت، هەرچەندە ئەركى شىعرى وەكو بابەتێكى ئەپستراكتى رۆلى خۆى دەبینیت، بەلام سەربارى ئەوێش پێۆندەىەكى پتەوى لەگەڵ رەگەزەكانى ترى پێكھاتەى دەقى شىعربىيەت هەبە، لەبەر ئەو سیمایەكى تەكنىكى و ئیستاتىكى بەدەق دەبەستیت، بەلام یاكۆبسن لە دۆخە ئاسایەىەكانى دەقدا، جیاوازی لەنویان (شىعربىيەت) و (شاعربىيەت) دەكات، بەو بنەمایەى كە شاعربىيەت بریتىیە لەجىيەجى كردنى (ئەركى شىعر)، (چونكە چەمكى شىعر ناچىگىرە و لەگەڵ گۆرانكارىیەكانى رۆژگاردا دەگۆریت، بەلام ئەركى شىعر واتە شاعربىيەت – وەكو فۆرمالیستەكان جەختى لەسەر دەكەنەو – رەگەزىكى تاكە و ناكریت بەشێۆمەىەكى میكانىكى لەنوی رەگەزەكانى تردا جەم بكریت، بەلكو دەبیت لێیان جیا بكریتەو و بىلابەنىیەكەى بخريتەروو) (جاكۆبسن، ١٩٨٨: ١٨).

(ياكۆبسن) شاعربىيەت بەزانتى ئەدەب دەبەستیتەو، بەلام جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو كە زمان سەر جەم بنیاتی زمانەوانى پێك دەھینیت بەوێ كە ئەركى شىعر بەندە بە سیمۆلۆژیاو، بەبۆ چۆنى یاكۆبسن، شىعربىيەت بەشێكە لەزمانەوانى، واتە لەدەستنیشان كردنى ئەركى شىعربىيەت، دەبیت بايەخ بەسەر جەم ئەركەكانى زمان بدریت بەلام ناشیت شاعربىيەت لەچوارچۆنەى رۆخسارى دەرەوێ شىعربىيەت دەستنیشان بكریت، بەلكو دەبیت بايەخ بە ناوەرۆكى ناوەرەوێ شاراوێ هێماكانى زمانى دەق بدریت، زمانى شىعرى لەلای یاكۆبسن لەزمانى ئاسایى یەك واتایى جیاوازترە، چونكە زمانى شىعرى ئەركى تر دەگۆریت، و لە سنورى زمانى ئاسایى دەر دەچیت، بەو مانایەى كە زمانى شىعرى ماناواراھى جۆراو جۆر هەلەگرت، كە لەمیانەى پەيامكەو مەبەستێك بەخوێنەر دەگەینیت، جیاوازییەكەش لەم داھەگراھى خوارەو دەدەكەوت:

- زمانى ئاسایى ← (ناخاوتن) ← (پەيام) گەیاندى مەبەستىك

- زمانی شیعی - (نهرکی شیعی) - (پهيام) شیعییهت (مانای جورا و جور).

لهو هدا دهر دهکویت که دهبیت له نهرکی شیعی دا، گرنگی به (مههست و مانای جورا و جور) بدریت، کهواته دهبیت دهقنوس چند پنهو هندییهکی زمانهوانی نوئ له چوار چیهوی (زمانی شیعی) دا دروست بکات، لهو روانگیهوه یا کو بسن ناماژهی به (تولستوی) کردوه گوتوویهتی: (تولستوی زور بهتووندی بو ماوه نهدهبیهکانی رت کردوتهوه، بهلام ریگی لهو نهگرت کهبیت بهشاعیر، جگه لهو هی چند فورمیکی نهدهبی نوئی داهینا) (جاکوبسن، ١٩٨٨: ٨).

شیعییهتی دهقی سؤفیزمی لهلای مهولهوی:

بهدریژی میژوو ناینی نیسلام، سؤفیزم وهك شور شیکی فیکری و ناینی سهری ههآدا، بهو ماناییهکی که لهواری ناینیدا، نایدیایهکی تازهی هینایه کایهوه چونکه بیریکی نامیتیهی سهبارت بهفهلسهفهی ناین و شیعیر بهر جهسته دهکرد لهمیانهی گریدانی چهکی نیستاتیکا بهپروسهی نافهیریدنیی گهردوون و پیکهاتهکانیانییهوه.

سؤفیزم لهچوار چیهوی زمانی دهقدا بهتهنیا نهزمونیکی خواناسی و تیروانینیکی رۆحی بوو بو بابتهکانی وجود و گهردوون و گهیشتن بهزاتی نیلاهی، بهلکو تیروانینیکی پاروترو بزاقیکی داهینانه بوو لهچوار چیهوی شیعیر دا که چندین زاراهه و بابتهی تری هینایه ناو بابته شیعییه کلاسیکیهکانهوه، کهلهزار اووه دهستهواژه شیعییه تهقلیدییهکان جیاواز تر بوون، بویه لهکاتی خویندنهوهی ههرقهسیدهیهکی سؤفیزمی، دهبیت خویننه پهنایه بهر فسر ههنگی زاراهه و رهمزه سؤفیهکان، چونکه زمانی سؤفیزم زمانیکی ههملهلایهوه و پیره له دهستهواژهی دیار و شاراهه ئهوه ماناو گوزار شته ههملهلایهکانهکی که لهشیعی سؤفیزمدا دهبنرین، سهراوهکی بو ئهوه دهگهیرتهوه که (سؤفیزم چند حالهتیکی ویژدانیی تاییهته، که ناتوانریت به زمانیکی ناسایی گوزار شتی لئ بکریته، ههروهها بابتهکی هاوبهش نییه لهنیو خهآکیدا، چونکه هه سؤفیهکی شیوازیکی تاییهت بهخوی هیهه گوزار شتکردن لهحالتهکهی، ههروهشه والهزمانی سؤفیزم دهکات که لههونهروه نزیك بیت، بهتاییهتی که سؤفیهکانی حالتهکانیان، ههول بو دوزینهوهی زات نهدهن) (التفتازانی، ١٩٧٩: ٨).

لهمیانهی رهفتارکردن لهگهله دهقی سؤفیزمدا، دهگهینه ئهوه نهجمای که زمانی ئهوه دهقانهی بو مههسته ناینیهکان دهنوسرینهوه، زمانی مهجاز و هیمایه ملکهچی ریسا زاتییهکانی سؤفیزمییه و لهچوار چیهوی مههسته باوهکانی شیعیر دهر دهچیت، کهواته ماناو مههستی شیعی ناسایی نابهخشیت، بهلکو گوتاریکی نوئییه، که لهمیانهی دامالینی وشه له مانا راستهقیهکهی، مههستیکی تر بهمانا نهسلاییهکی وشهوه دهبخشیت، بو نمونه عشق لهلای شاعیره سؤفیزمهکان، عشقیکی مهجازیه بو گهیشتن بهعشقی راستهقیه، که ئهوش عشقی خوییهو وبویه مامله کردنی شاعیری سؤفیزم لهگهله ماناو پیکهاتهی دهقدا، ماملهیهکی رۆحیهوه ههروهشه که شیعییهت بهدهق دهبخشیت.

زمان لهلای مهولهوی لهرووی زاراههوه پیی دهگوتریته "زمانی سؤفیانه" بریتیه لهکومهلئیک کۆد لهچوار چیهوی دۆخهکانی حال و مهقام و زاتی خواوندی و گهردوون گوزار شتی لئ کردوه، دهر نهجمای نهقلیهتیکی بیرمندیی سؤفیانهیه، بویه زمان شیعییهکی مانایهکی تر دهبخشیت.

ههندیك لهرخنهگران پییان وایه پاپهند بوون بهکیش لهناستهنگهکانی هیمای شیعیر کهم دهکاتهوه، بهو ماناییهکی که شاعیر ناتوانیت مههستی تهووتهی نایدیایهکی بگهینیت، بهلام نهرکی شیعیر تهنیا گواستهوهی بیرنیه، بهلکو گهیاوندی مههسته رۆحیهکانه لهو روانگیهوه شیعییهت برتییه لهدهسهلاتی شاعیر لهبر جهستهکردنی نهزمونهکی لهچوار چیهوی پیکهاتهیهکی نیستاتیکی کاریهردا، ئهوه دهسهلاته شیعییهش زور بهروونی لهفهلسهفهیی شیعیری مهولهویدا دهبنریت:

من رۆی مامەڵەى گردین خاص و کەس

جەو راسە بازار شارەکەى (ئەلمەس)

جەسەر دووکانچەى شای سەر تو جاران

هور گرتە کالای بەلای نازداران (هەورامى، ٢٠١٣: ٣٠٥-٣٠٦).

لەم نمونەیدا مەولەوى لەمیانەى یەکەى ئۆرگانى ئامیتەى لەنیوان (کیش) و (سەروا) دا لادانیکى زمانى بەرجەستە کردووە، کەتیایدا بیاڤیکى وروژاندنى هەستى دروست کردووە، بەلام ئەو جۆرە وروژاندنە لەقەسیدەیکى ئاساییدا نابینریت، کەکیشى تیانەیت، چونکە (بوونى کیش لەشیردا، کاریگەرى دەروونى بەسەر خوینەرە نامینیت) (الولوسى" ١٩٩٢: ١٦)، کیش بەشیکى گزنگى ریتە و ئەرك زمانى شیعەر بەرجەستە دەکات، ئەگەر کیش وەك رەگەزیکى سیمانتيکی دەق تەماشای بکەیت، دەبیت مانایى قولى پیکهاتە سیمانتيکیەکە بگەینیت، وەکو مەولەوى دەلایت:

و مەولەوى لولەى پێشەى نازارى چاک

یاوا وەسەرىن نۆپەردەى ئەفلاک (مودەرىس، ١٩٦١: ٣١٢)

لەپیکهاتەکانى (ولولەى، لولەى) دا دەرهکەیت، کە هەر دەستەواژەیک لەوانە لەمیانەى دوو سەروای جیاوزدا کە لەرووى شیعرییەتىکى زمانەوانى لەمیانەى یەککردنى کیش و سەرواکاندا بەرچاو دەکەیت.

لەشیعری عەرەبى و شیعری کلاسیکى کوردى عەرووزیدا، مۆسیقای دەروەى شیعەر لەریتە و (تەفەیلە) وکیش و سەرواکانەویە. لەشیعری هەورامیدا کە بەپەنجە کیش دەکەیت، ریتەکەیان لەبرگەو سەرواکەیانەو ریتەکان دەبنە مۆسیقای دەروە هەستى گۆی دەلەریتەو، دەنگەکانیان لە کیشدا لەدەنگى ژاندنى لانكى مندال دەچیت. دەبیت ئەوە بزانی چۆن روخسار و ناوەرۆک هەرگیز جیاانەو ناو هاش مۆسیقا دەروە و ناوەو ئەستەمەلە یەك جیاکرتنەو.

لەلایەكى ترەو لەشیعری سۆفییزیدا پەيوەستە بەلایەنە ئیستاتیکیەکانى دەق و رەها بوونە لەکۆتایى ئەقلانیت تاقە پێوەرێکیش بۆ درک کردن بە شیعرییەتى دەقى سۆفییزى پەردە لادانە لەروو شاراوکانى مەعریفەى هەستە رۆحیەکان و ناساندنى گەردوون و مەرووف و پەروەردگار، لەو پەرسەیهشدا شاعیری سۆفى لەرێزموه ئاساییهکەى زمان و بەرجەستەکردنى مانا لا دەدات مانایەكى تر لەمەبەستىکى زمانى جیاوازتر لەزۆربەى دەقە شیعرییەکانیدا، مەبەستە راستەقینەکانى ئایدیایى سۆفییزى لەبازنەى شیعرییەتدا بەرجەستە کردووە، بۆ نمونە لەوینا کردنى رووکارى دنیا و کالفامى ئەقلى مەروفا گوتوویەتى:

دیزەن با ئیمەج نەى گوزەرەو

جامى وە دەس نین، دەس وە سەرەو (مەلا صالح، ٢٠١٨: ٢٤)

شیعرییەتى دەق لای مەولەوى لەمیانەى بەرجەستەکردنى زمانەو لە دوو روو بەرجەستە بوو:

یەکەمیان: ئەوزیف کردنى زمان، وەکو رەگەزیکى سەرەكى پیکهاتەى شیعری.

دوومیان: بەرجەستەکردنى زمان لەچوارچێوەى مەبەستى سۆفیگەریدا.

لەحالەتى یەکەمدا زمان ئامرازى گەیاندى مەبەستە، وانا پەيامێکە لەدەقنوسەر (شاعیر) بۆ پەيام وەرگر (خوینەر).

لەحالەتى دوومەدا، زمانە شیعرییەکە کۆمەلە کۆدیکە بۆ گوزارشتکردن لەهەستىکى دەروونى کە ئەزمونى شاعیری تیدا رەنگ دەداتەو.

مهولموى دهأيت:

سفیدیت قهأغان پهی رووی سیات بۆ

كهمانیت شهفیع تیر دیات بو" (همورامی، ٢٠١٣: ١٢٤)

لیرهده مهولموى دلای خوی دههاتمهوه، تهاكاره له رۆژى نایندهدا له جزورى خودادا شهزمهزار نهییت، بهوهی مهولموى پیر بووه، ریشی سپی بووه، پشتی چهماوه، بۆیه له حالتهی زمانه شیعرییهکهیدا لهنیوان وشهی (سفیده) بهمانا چهمولهنیوان وشهی (سیا)دا بهمانا رهش، هونهری دژیهك بهكارهاتون، ئەمەش بهرجهستهکردنی زمانه له چوارچێوهی سۆفیگهريدا. مهولموى لهزۆربهی شیعرهکانیدا، شیعریهتی لهمیانهی لادانیکی زمانهوانیدا بهرجسته کردوه، بهو مانایهی که زمانی شاعر داهینهراهییه و ملکهچی ریسایهکی تاییهته، جان کۆهین جهخت لهسهر ئەوه دهکاتهوه، که (زمانی پهخشان زمانیکی هیمایی ئەقلییه، کهچی زمانی شاعر، زمانی هیمایههروونییهکانه)(کوهین، ١٩٨٦: ٢٣٠).

مهولموى خاوهن شتیوازیکی شیعری بهرزه، لادانیش جهوههری راستهقینهی زمانی شیعرییه، لای مهولموى لهوگۆشهنیگایمهوه دهبرارهی چهمکی لادان کاریگهري پلهیهکی لهههینانه کایهی زمانی شاعریدا ههیه. وهك دهأیت:

یاد زولف لول شیرین نیگار ان

خهیال ئهبرۆی نازك نازار ان

ئهبی یهن ومچین صهفحهی پێشانیم

ئید خهم چهمهکهی بالای کهمانیم(مودهریس، ١٩٦١: ٥٣٥-٥٣٧).

ئهم چواندانه نانااساین، له فهرههنگی شیعری کلاسیکیدا زولف چوینراوه به مار، و زیننار،...

ئهبروش به هیلال، کهوان،(قوس)،...تاد. بهلام مهولموى ههر بهشتیوازی شیعری خوی ئاسای بهناکردنی شتهکان هاتوه، زولف لول شیرین نگاران چواندوه، به چرچ و لۆچی، تهختی تهوئلی خوی ئهبروشیان بهبالای کهمانی خوی، ههروهها به گونجاوی و هاوناههنگی دوو دوو بهرانیهیهکی داناوون، ئەمە له لایهکی ترمهوه دهچیتهوه سههر هونهری رهوانبیزێ، بهلام ئەمەشی ههر دوو بارکردنهوه نیه، بهشتیوه باوهکه، بهلکو به جۆریکی تره.

زمانی شیعری لای مهولموى شیعریهتیکی تاییهتی ههیه، ئهبیش بۆدۆزینهوهی زات له میانهی پیکهاتهی زمانی و لهچوارچێوهیهکی ئیستاتیکیدا.

دیوانهکهی مهولموى گهلێك زاراههی سۆفیانهی تیدایه وهکو(ساقی) له شیعری مهولمویدا بهچهند جۆریك بهكارهاتوه، مودهریس پێیوايه: "مههست فریشتهی گیان کێشان، یان هیزی خوایهه" (مودهریس، ١٩٦١: ٥٢).

ئهم لیکدانهوهیه پراوپیری شاعرکهانی مهلهوییه، بهوردبوونهوه لهو بهیته شاعرانه که مهولموى زاراههی(ساقی) تیاپاندا بهکارههناوه، مههستی له ساقی پهنابردنه بهر یهزدان واته مههستی لهساقی خودایه لهنیو خهکدا باوه، کهسانی نایندار لهکاتی لێقهماندا پهنادهنه بهر خوداو هاواری بۆ دهههن، دهخوازن فریابان بکهوئیت، یان فریشتهی مهرگ بنیریت، بیان باتمهوه، لهو ئیشو نازارهی دنیا رزگاریان بکات، دهشتیت ئەو زاراوانه بۆ رهواندنهوهی خهم و دامهرکاندن و کپکردنی سۆی برینه دهروونییهکان بووه، ههندیکجاریش بۆ جوانکاری و نهخشاندنی دیوی دهروههی شاعرکهانیا و پیدانهی جۆره نهپینهک بهماناو ناوهروک بووه.

مهولموى دهأیت:

دهخيلم ساقى گهردهن سيمى قال

بزانه خهم كه ردهنم يا مال (مودهريس، ١٩٦١: ١٤٩).

بهكار هينانى ساقى تهنيا بو خيالفروانى و نهخشاندى ئهو وينه شيعرييه كه وشهى ساقى تيا بهكار هاتوه.

بۆنمونه؛

ساقى گهرد كوچ ياران ديارن

هاومالان پهريم نه ئينتزارن

من خو تهنيا مال وامهندهى دلتهنگ

بيكس، بارسهنگى، پاى باره بهر لهنگ (مودهريس، ١٩٦١: ٢٢٥-٢٢٦).

بويه مهولوى لهوساتانهدا كه توشى ئالوزى بيردهبيت و له خهلوته وىدى يهزدان هميشه بهدلهاهندا، ئهو روونى و سهفاهى نايبت، پهنا بو ساقى دهباو زورجار بوتهواوكردى ئهم بهزم و كورموتريب و نهچى و... تاد كوڊهكاتمه و دهليت:

مهينهت سهربهرزن، شاديم زگارن

ساقى! جامهكهت ئهمجار و هكارن (مودهريس، ١٩٦١: ١٠).

ئهم چهكه سوڤيانه له شيعرى مهولويدا رهنگان داوتهمه بئ سنورى لهدهروونى خويدا پهروهرده دهكات و هميشه ئهنديشهيهكى رهنگينى بو خو سازداوه و سوڤى خوى دهربرپوه.

ئهنجام

- ١- شيعرييهت بابتهتيكى گرنگه له بابتهكانى رهنهه ئهدهبيى نويدا، كه به مهبهستى جياكردههوى دهقى شيعرى له دهقى پهخشانناميز.
- ٢- مهولوى يهكيكه لهو شاعيره سوڤينيزميهانى، كه ديدىكى فهلسهفى و ئيستاتيكيان له شيعرى زارى هومراميدا بهرجسته كردوه، شيعرنوسين، لهميانهى گهران بهداوى دوزينهوه پشكنينى زات و گهردون.
- ٣- ئهم هموله پراكتيكيانه لهبههه ئيستاتيكيهكانى شيعرى مهولوى ئهو راستى و ئهو ئهنجامه مان بو دهردهكهويت، كه مهولوى پايهكى بهرزى ريبازى سوڤيگهرييه له هونهرى دهربرين وئهنفراندندا.
- ٤- دهقه شيعرييهكانى مهولوى زيندويى زمان و چوونى دهربرينى مهولوى دهردهخات.
- ٥- زمانى دهق لاي مهولوى پئوهنديهكى زيندوى و اتا بهخش لهئيوان وشهو چهكه جياوازمكانى ئيودهق دهربرى و اتا و چهكى قولهكانى جيهانينى ئهم شاعيرن.
- ٦- شيعرييهتى دهق له لاي مهولوى لهميانهى بهرجستهكردى زمانهوه دهردهكهويت، كه له زوربهى شيعرهكانيدا لادانكيكى زمانى دهبينريت، مهبهستى جوړاوچور كرنى مانا.
- ٧- مهولوى لهميانهى شيعرهكانيهوه، بوچوونىكى ئهلهتهرنايفى و هاوتهريبي بو هزرى سوڤيانه بهرجسته كردوه، كهتيدا زمان بهلايه و بيريش كوئترول كراوه، ههر له روانگيهوه، ئهموونى سوڤيانهى خوى ئامپتهه شاعرييهت كردوه.

Abstract

Sufism is considered one of the schools of thought worth studying to reveal the laws and aesthetics of literary discourse, which enables the decoding of many literary texts and the deduction of the elements of their discourse.

There is no doubt that Sufism has pioneers and media figures. The Kurdish Sufi poet Mawlawi is the most prominent of them, as he was distinguished by the depth of his philosophical conceptions and the beauty of his poetic texts. Mawlawi is considered a private school in the literature of Sufism in the Kurdish heritage. In his poems, the linguistic style reflects his social reality as well as the depth of view of religion and existence.

Mawlawi dealt with language as a unit composed of the self-consciousness and the content, where the self-consciousness for him is the supremacy of man and his compliance with the commands of God and His Messenger, and the content is the rhetorical structure of the language in terms of dealing with the vocabulary and utilization of literary and intellectual discourse, directing the recipient to inspire the principles on which Sufism is built.

For Mawlawi , the text is an integrated aesthetic unit with literary and philosophical contexts that searches for the idea of the origin of the universe, existence; as well as the beauty of what the Almighty God created, through texts that are dazzling in their beauty of their molding and systems